

Nataša Burger:

Vlny

večer pro jednu herečku a sedm žen

SYNOPSIS

Každý člověk resp. žena má v sobě mnoho obrazů, mnoho postav, které si žijí tak trochu vlastní život. Přes tuto vnitřní rozmanitost sídlí hluboko uvnitř naše skutečné, neměnné, nepojmenovatelné bytí, k němuž přichází všechny vnitřní bytosti jako vlny.

V příběhu v sobě žena objevuje různé hlasy, hlasy různých postav - sedmi žen a nechává je promlouvat. Máme tady Marii, která už nechce učit, protože učí, co sama neumí. Olgu, která se pořád ptá a chce vědět a nikdy nenajde správnou odpověď a zamiluje se do námořníka. Almu, která chce být jaguárem, divokou tajemnou ženu toužící po jednotě. Nadju, zoufalou ze závislosti na svém muži. Annu, která je stále nemocná a chodí do lesa, aby ji vyléčily stromy. Magdu posedlou horečnatou činností a pocitem, že je kolem ní příliš času a hluku. A nakonec Miru, která vypráví sen o tom, jak si přeje ztratit hlavu, a vzápětí upadne do dalšího snu, v němž se promění v rybu, jejíž jedinou láskou byl mořský koník.

Každá z žen má své jméno, svůj problém a přestože se od sebe liší, mají mnoho společného. Všechny příběhy svým způsobem pojednávají o vztahu mezi mužem a ženou - mužským a ženským principem, o smrti, o tom, jak milovat a jak kráčet na cestě svobody, jak se vymanit z tíživých myšlenkových vzorců a prožít takový život jaký skutečně je.

Jako vlny přicházejí ženy jedna podruhé k duši, která jediná zůstává, ostatní odvypráví svůj příběh a mizí. Jejich vyprávění citlivě doprovází různými nástroji hudebník, který zároveň představuje mužský princip vyrovnávající princip ženský.

NATAŠA BURGER O VLNÁCH

Kdy jste příběh napsala?

„Na začátku tohoto roku. Měla jsem hodně volného času a znovu (stejně jako posledních pět, šest let) jsem cítila, že potřebuji napsat něco sama pro sebe.“

I námět pochází z této doby?

„O námětu jsem měla docela jasno. Dlouho jsem přemýšlela o komplexnosti osobnosti a jejích jednotlivých součástech. Zamlouvala se mi myšlenka vyzdvižení jednotlivých postav, nemohla jsem však přijít na to, jak je propojit. A letos v lednu přišla myšlenka Vln... „

Z čeho jste při psaní vycházela, co Vás inspirovalo?

„Hlavně sama ze sebe. Nemělo by smysl něco si vymýšlet, nebylo by to pro diváka věrohodné. Čím je člověk intimnější, tím je příběh lidem bližší. A skutečně intimní můžete být pouze v případě, že vycházíte z vlastní zkušenosti.“

Co je pointou Vln?

„Chtěla bych, aby si lidé uvědomili, jak důležité je dát prostor svým „postavám“, zpracovávat jejich podněty, ne je pouze přijímat a schovávat někde uvnitř. Přála bych si, aby si každý, nejen ženy ale i muži, dovolili být iracionální a přijali to jako součást svého života...“

Kde se vzala myšlenka nechat se hudebně doprovodit?

„Vychází z dosavadní spolupráce s Andražem, pořádáme společné básnické večery. Zároveň jsem věděla, že bych ve Vlnách měla vyvážit ženský princip mužským. Nechala jsem mu volnou ruku, dobře mě zná, je velmi citlivý a dokáže toho při tvorbě využít.“

Jak jste si vybírala režijní dohled?

„Věděla jsem, že nemohu mít klasického režiséra. Potřebovala jsem, aby mě vedl člověk, který zná a chápe mou osobnost. Proto jsem oslovila Hanu Smrčkovou, která byla mou profesorkou. Přijala a naše spolupráce po deseti letech se skutečně vydařila.“

O AUTOROVÍ

Nataša Burger se narodila roku 1968 ve Slovinsku. Do Prahy přišla v roce 1990 se svým tehdejší manželém Janem Burgerem, studentem FAMU. V roce 1994 absolvovala konzervatoř Jaroslava Ježka, kde byla žákyní Jaroslava Duška. V letech 1994 - 1996 studovala na DAMU autorské divadlo na katedře herectví u profesora Ivana Vyskočila.

Hrála v několika filmech v ČR i ve Slovinsku. Píše texty a režíruje. Dříve se učila herectví v Ljublani.

V současné době hraje také ve hře Manželské vraždění v divadle Na Jezerce a ve hře Na cestě divadlo Kampa.

Filmografie: Volnoběh (1998), Trosky (2002) - slovinská cena Vesna za nejlepší ženskou vedlejší roli, Horem Pádem (2004), Tuning (2004) - Vesna za hlavní ženskou roli, Zhrobudohrobu(2005) - Nejlepší slovinský film roku 2005, Medvídek (2007)

INSCENÁTOŘI

Režijní dohled: Hana Smrčková
Autor a interpret hudby: Andraž Polič
Scéna, kostýmy: Hana Smrčková a Nataša Burger

ANDRAŽ POLIČ

Narozen ve Slovinsku roku 1972. Vystudoval filosofii. Je básník a hudebník. Ve Slovinsku mu vyšlo pět básnických sbírek, jedna z nich získala mezinárodní ocenění. V současné době hledá v Čechách vhodného překladatele. Jinak se věnuje scénické hudbě a své skupině Hamlet Expres, se kterou hrají především šansony. Hraje na mnoho hudebních nástrojů, ale základní zůstává kytara.